

ĐẠO CÔNG GIÁO LÀ ĐẠO THÁNH VÀ LÀ ĐẠO CHÍNH TRỰC



... Câu chuyện xảy ra vào lễ trọng Hai Thánh Phêrô Phaolô Tông Đồ ngày 29-6-1900 tại làng Tiêu-Lộ-Nghĩa huyện Thâm-Châu tỉnh Hà-Bắc bên Trung Quốc.

Bọn giặc Quyền-Phỉ đi lục soát từng nhà nhưng các tín hữu Công Giáo đã chạy trốn vào rừng. Không may, bọn lính tìm ra chỗ trốn. Họ giơ súng giết chết các tín hữu Công Giáo vô tội, phần lớn gồm đàn bà và trẻ em. Chỉ có 3 người trong nhóm chạy thoát. Đó là **ông Phaolô Ngô Sơ An 62 tuổi, anh Gioan Baotixita Ngô Mân Đường 17 tuổi và cậu Phaolô Ngô Hoàn Thư 16 tuổi.**

Cậu Thư cùng Chú ruột là ông An chạy ẩn vào một bụi rậm. Nhưng khi thấy bọn lính chạy về hướng mình, cậu Thư rời chỗ ẩn, co giò chạy trốn. Cậu thầm nghĩ: "Tuổi trẻ sức mạnh, chạy nhanh, chắc mình sẽ thoát được!" Nào ngờ bọn lính đuổi kịp và

giơ súng bắn chết tại chỗ.

Từ chỗ trốn, nhìn thấy đứa cháu thân yêu bị giết, ông An bỗng trở nên anh dũng. Ông rời nơi ẩn, đi đến đám lính sát nhân và nói:

- Tôi cũng là tín hữu Công Giáo! Hãy giết tôi như đã giết cháu tôi!

Bọn lính hạ sát ông Phaolô Ngô Sơ An tức khắc.

Còn lại anh Gioan Baotixita Ngô Mân Đường. Anh chạy ngược với hướng các tên lính. Nhưng anh cũng bị đuổi kịp. Các tên lính cuồng bạo hỏi:

- Mày có phải là tín hữu Công Giáo không?

Anh Đường trả lời:

- Phải! Tôi là tín hữu Công Giáo!

Một tên lính nói:

- Nếu là Công Giáo, tao sẽ bắn mày tức khắc!

Vừa anh dũng vừa điềm tĩnh Anh Đường nói:

- Cứ giết tôi! Nhưng nên nhớ rằng: Chỉ có thể giết thân xác còn hồn thiêng bất tử của tôi vẫn mãi mãi là tín hữu Công Giáo!

Anh Gioan Baotixita Ngô Mân Đường nói xong, tên lính liền giơ súng bắn chết anh.



... Vị tử vì đạo thứ tư là Ông Lorenzo Vương Bính. Ông chào đời năm 1811 trong một gia đình Công Giáo Trung Hoa đạo đức. Vào thời kỳ Đạo Công Giáo bị bách hại dữ dội năm 1814, Song Thân bé Vương bị bắt và bị lưu đày, bỏ lại đàn con bơ vơ mà Vương là trai út mới lên 3 tuổi. Vương được Chị Cả chăm sóc, nuôi dưỡng. Không bao lâu sau, Chị Cả cũng bị bắt và bị lưu đày vì một mực trung thành với Đạo Công Giáo. Vương lại được Dì ruột tiếp tục nuôi dưỡng. Năm 20 tuổi, Vương lập gia đình và có 2 trai 4 gái.

Gia đình ông Vương từ đó làm ăn khá giả phát đạt. Nhưng sau một cú bị lường gạt, ông trở thành trắng tay. Dầu vậy ông không oán hận ai hết, chỉ than thở:

- Của Chúa cho, Chúa cất lấy. Xin tạ ơn Chúa!

Trong thời kỳ này, ông Vương được giao nhiệm vụ làm trùm họ. Ông sốt sắng chu toàn bốn phận. Ông thăm viếng người bệnh, an ủi người hấp hối, chôn cất kẻ chết và chủ sự các đám táng. Ông đề ý khuyên bảo các tín hữu Công Giáo nguội lạnh hoặc có đời sống bê bối hãy ăn năn và thay đổi lối sống. Ông mau mắn giúp đỡ mọi người không trừ ai. Người trong làng âu yếm tặng ông danh hiệu "Ái-Nhân".

Năm 1858 ông bị bắt và bị đem ra tra hỏi. Có lẽ vì nghe nói người Công Giáo rước Minh Thánh Đức Chúa GIÊSU KITÔ, điều mà người ngoại giáo không thể nào hiểu được, quan hỏi ông Vương:

- Ông "ăn Đạo" phải không? Và ông đến đây để rao truyền Đạo giáo này, làm hư hỏng dân làng hết cả!

Ông Vương trả lời:

- Tôi không "ăn" Đạo thánh tôi nhưng thực hành Đạo và tuyên xưng Đạo.

Quan lại hỏi:

- Thực hành Đạo và tuyên xưng Đạo nghĩa là gì?

Ông Vương đáp:

- Nghĩa là tuân giữ 10 Điều Răn THIÊN CHÚA dạy.

Rồi ông Vương đọc một hơi:

- Thờ phượng Một Đức Chúa Trời và kính mến Người trên hết mọi sự / Chớ kêu tên Đức Chúa Trời vô cớ / Giữ ngày Chúa Nhật / Thảo kính Cha Mẹ / Chớ giết người / Chớ làm sự dâm dục / Chớ lấy của người / Chớ làm chứng dối / Chớ muốn vợ chồng người / Chớ tham của người.

Quan hỏi:

- Trong Đạo của ông, nếu một người cầu nguyện riêng, lời cầu có hữu hiệu không?



Ông Vương đáp:

- Có!

Quan lại hỏi:

- Vậy tại sao ngày Chúa Nhật, các người Công Giáo lại họp nhau cả nam lẫn nữ để cùng đọc và hát kinh? Như vậy chắc chắn là để bày mưu cách mạng hoặc để phạm những tội tà trời!

Ông Vương giải thích:

- Đạo Công Giáo là Đạo thánh và là Đạo chính trực. Đạo không thể sai khiến con người làm điều sai lầm, điều dữ.

Quan hỏi lại:

- Nếu Đạo Công Giáo là Đạo tốt lành, tại sao các người nam và người nữ họp nhau để đọc kinh làm gì? Chắc chắn là có ý đồ đen tối, xấu xa!

Ông Vương giải thích:

- Tôi theo Đạo Công Giáo vì cha mẹ tôi truyền lại cho tôi. Ông bà chúng tôi dạy tôi cách cầu nguyện này. Tôi không thể nào bỏ đọc kinh được. Hơn nữa, đâu có ai cấm các người không Công Giáo tôn thờ các thần tượng của họ? Vậy tại sao quan lại truyền cho tôi phải bỏ Đạo? Tôi tuyên bố không bỏ Đạo và không bao giờ hối hận vì đã theo Đạo!

Vì cương quyết không bỏ Đạo Công Giáo nên ông Lorenzo Vương Bính bị chém đầu ngày 28-1-1858 hưởng dương 47 tuổi.

... Kinh ĐỨC THÁNH CHA BIỂN ĐỨC XVI CẦU CÙNG ĐỨC BÀ TẮC-SAN (TRUNG QUỐC)

Lạy Đức Nữ Trinh Rất Thánh, Mẹ Ngôi Lời nhập thể và là Mẹ chúng con, được tôn kính nơi đền thánh Tắc-San dưới tước hiệu "Đức Bà Phù Hộ Các Giáo Hữu", Mẹ là Đấng mà toàn thể Giáo Hội tại Trung Quốc ngưỡng nhìn với lòng triu mến sâu xa, ngày hôm nay chúng con đến trước nhan Mẹ để khẩn cầu ơn che chở đặc biệt của Mẹ. Xin Mẹ ghé mắt nhìn đến dân Chúa với mối quan tâm từ mẫu và dẫn dắt dân Chúa bước đi trên con đường sự thật và tình yêu, hầu cho trong mọi hoàn cảnh đều có mối chung sống hòa điệu giữa mọi công dân. Nhờ tiếng "THƯA VÂNG" Mẹ thuần thực đáp lại ở Nazareth mà Con THIÊN CHÚA đã nhập thể làm người trong cung lòng vô nhiễm của Mẹ và khởi đầu công trình cứu chuộc trong lịch sử loài người, công trình mà Mẹ mau mắn hợp tác cách tận tụy khi chấp nhận lười đòn đau đớn đâm thủng hồn Mẹ, cho đến giờ phút tối cao của Thánh Giá, khi, trên đồi Can-Vê, Mẹ đứng bên Thánh Giá Con Mẹ, chịu chết để cho loài người được sống.

Từ đó, Mẹ trở thành, theo cách thức mới, Người Mẹ của tất cả những ai đón tiếp trong Đức Tin Đức Chúa GIÊSU Con Mẹ và sẵn sàng bước theo Ngài khi chấp nhận vác Thánh Giá trên vai. Lạy Mẹ của



niềm Hy Vọng, khi trong đêm đen của Ngày Thứ Bảy Tuần Thánh, với trọn lòng tin tưởng phó thác không lay chuyển, Mẹ đã can đảm tiến bước cho đến buổi sáng Phục Sinh, xin Mẹ ban cho con cái Mẹ khả năng biết phân biệt trong mọi hoàn cảnh, cho dù đen tối nhất, vẫn nhận ra những dấu chỉ sự hiện diện ưu ái của THIÊN CHÚA.

Lạy Đức Bà Tắc-San, xin Mẹ nâng đỡ sự dẫn thân của tất cả mọi người, tại Trung Quốc, giữa những khó khăn hàng ngày, vẫn tiếp tục tin, cậy, mến, hầu cho họ không bao giờ sợ hãi nói về Đức Chúa GIÊSU cho thế giới và nói về thế giới với Đức Chúa GIÊSU. Nơi bức tượng Mẹ đặt trong đền thánh, Mẹ giơ cao Con Mẹ để giới thiệu cho thế giới với đôi tay giang rộng trong cử điệu đầy yêu thương. Xin Mẹ hãy giúp các tín hữu Công Giáo được luôn luôn là những chứng nhân đáng tin cậy về tình yêu thương này. Xin Mẹ gìn giữ các tín hữu Công Giáo luôn hiệp nhất với Đá Tảng là Phêrô, trên đó được xây dựng Hội Thánh. Lạy Mẹ là Hiền Mẫu của Trung Quốc và của Á Châu, xin Mẹ cầu bầu cùng Chúa cho chúng con bây giờ và mãi mãi. Amen!

(Celestino Testore, S.I., "Sangue e Palme e Corone sul Fiume Giallo", Curia Generalizia della Compagnia di Gesù, 1955)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt